

15

Ἐπὶ διαφορᾶς χρέους μεταξὺ Βεριόλας θυγατρὸς Ἀνδρέου Καλλέργη συζύγου Ρανούτσιου Ζένου καὶ Γεωργίου Φραδέλλου νίοῦ τοῦ Πέτρου, αἴτεῖται ἡ ἀναθεώρησις τῆς δίκης, ἵτις διατάσσεται ὑπὸ τῆς Γερουσίας. 1344, Ἰουλίου 8.

Fo. 40r No 326. Millesimo trecentesimo XLIII, die VIII Julij.

Capta. Cum pro parte Beriole filie quondam Andree Kalergi uxoris ser Ranucci Geno porreta nobis fuerit quedam petitio super facto cuiusdam cartam, quam ser Petrus Fradello contra habebat de yperperis octingentis contra nobilem uirum 5 Alexium Kalergi sacerum suum auum ipsius Beriole per quam Georgius Fradello filius quondam et heres ipsius Petri sibi sententiari fecit filios et heredes eiusdem Alexij nec non commissarios prefati Andree Kalergi et exigi ab eisdem yperpera VII centum XXI quod dicitur non potuisse fieri eo quod de suprascripta carta debiti facta fuerit plena solutio, ut constare dicitur per cartam securitatis 10 factam MCCCVIII^o de yperperis VIII centum que post confectionem et exactionem prefatam sententiarum inde latarum, elapsis pluribus annis, dicitur fuisse reperta in abreuiaturis cuiusdam notarij defuncti. Unde quod ipsa Beriola nobis suppli- 15 catum extitit ut committere dignaremur ut in predictis iura partium audirentur non obstante aliqua diffinitione facta per nostros ducas et consiliarios Crete pre- cessores presentium duche et consiliariorum. Et conueniens sit et consonum equi- tati intendere circa conseruationem jurium cuiuscumque; uadit pars secundum etiam consilium nostrorum duche et consiliariorum, quod committatur ipsis duche et consiliarijs Crete ut jura ipsarum partium reaudire examinare et diffi- 20 nire debeant, prout eis uidebitur fore iustum non obstante aliqua diffinitione, sententia uel terminatione facta per suos predecessores.

16

Ο Φραγκίσκος Μουδάτσος ἐκ Κρήτης καπετάνος τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἔπαναστάσεως τοῦ Μιχαὴλ Ψαρομιλίγκου ἔσχεν ὡς λάφυρον ποίμνιον. Τὴν κατοχὴν τοῦ ποιμνίου τούτου ὁ Μουδάτσος ἐδήλωσεν εἰς τοὺς πρώτους κατελθόντας εἰς Κρήτην προνοητάς, οἵτινες παρήγγειλον εἰς αὐτὸν νὰ φυλάξῃ τοῦτο μέχρι νεωτέρας διαταγῆς. Ἄλλὰ βραδύτερον τὸ ποίμνιον κατεστράφη, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐνεκα διαρπαγῆς, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἐνεκεν ἐλλείψεως βοσκῆς. Οἱ δεύτεροι κατελθόντες προνοηταὶ διέταξαν, ὅπως πάντα τὰ λάφυρα τὰ ληφθέντα κατὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Ψαρομιλίγκου ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν διοίκησιν Κρήτην, ἵνα ἐκ τοῦ χρηματικοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως τούτων ἀποζημιωθῶσιν ἀφ' ἐνὸς μὲν οἱ ἐν τῇ ἐκστρατείᾳ ἀπωλεσθέντες ἵπποι, ἀφ' ἐτέ- 20 ρου δὲ τὸ ὑπόλοιπον κατανεμηθῆ μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν. Συμφώνως πρὸς τὴν διαταγὴν ταύτην διετάχθη καὶ ὁ Μουδάτσος νὰ ἀποδώσῃ τὸ ποίμνιον ἢ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ εἰς χρῆμα. Ἡδη ὁ Μουδάτσος λόγῳ τῆς ἀπωλείας τοῦ ποιμνίου τούτου, αἴτεῖται νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης. Ἡ Γερουσία λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰ ἀνωτέρω ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ Μουδάτσου. 1344, Ἰουλίου 8.

